

GRADSKI CENTAR
ZA SOCIJALNI RAD
U BEOGRADU

Život zajedno

■ JUN 2014. ■ BROJ 14

Gradski centar
24 SATA uz
Obrenovčane

■ U NEZAPAMĆENIM POPLAVAMA KOJE SU POGODILE NAŠU ZEMLJU

Gradski centar 24 SATA uz Obrenovčane

- **Zaposleni u Gradskom centru prisutni su 24 sata u svakom prihvatnom i prijemnom punktu**
- **Više od 500 zaposlenih pruža nesebičnu profesionalnu i ljudsku podršku ugroženim građanima**

Gradski centar za socijalni rad u Beogradu (GCSR) je u skladu sa, odlukom Vlade Republike Srbije o proglašenju vanredne situacije na teritoriji cele zemlje, nalogom Ministarstva rada i socijalne politike i Sekretarijata za socijalnu zaštitu, preduzeo sve neophodne aktivnosti iz svoje nadležnosti i sačinio operativni plan delovanja u vanrednoj situaciji. Cilj je bio da se zaštite najugroženije kategorije stanovništva u nepogodi kakvu naša zemlja ne pamti. Za potrebe hitnog zbrinjavanja stanovnika poplavljениh područja, Gradski centar za socijalni rad u Beogradu je 16. maja stavio na raspolaganje Kriznom štabu grada Beograda sve svoje resurse u ljudstvu i u tehnici. Vozači Gradskog centra su bili angažovani 24 časa i pokrivali su sve prihvatne punktove u skladu sa nastalom situacijom. U prvoj fazi vanredne situacije hitno je bilo angažovano 80 zaposlenih, koji su bili raspoređeni na oformljenim prihvatnim punktovima i dežurali sledeća 24 časa, a neki po potrebi i duže. Vremenom se povećavao broj prihvatnih punktova i broj ljudi koje je trebalo zbrinuti, tako da je u jednom momentu bilo oko 40 punktova i u svakom je bio bar po jedan stručni radnik GCSR-a. Angažovali smo sve veći broj zaposlenih, dnevno u proseku po 230. Ukupno je angažovano oko 500 naših kolega.

Informacije 24 sata: Gradski centar je obezedio da informacije o evidentiranim licima budu dostupne građanima svih 24 sata. Kontakt telefon je **011/2650 329.**

AKTIVNOSTI I MERE GCSR

- Rukovodaci svih odeljenja su 16. maja u jutarnjim časovima obišli sve punktove za raspodelu besplatnih obroka, kako bi se nepodeljeni obroci preuzeли, prikupili u odeljenja i preusmerili na prihvatne punktove u slučaju evakuacije građana iz potencijalno ugroženih područja (priključeni obroci distribuirani su 16. maja u večernjim satima na prihvatni punkt FMP).
- Stručni radnici GCSR-a evidentirali su (i dalje evidentiraju) korisnike kako bi se lakše pronašli i spojili razdvojeni članovi porodice, ali i kako bi im se pomoglo u zadovoljavanju drugih potreba iz oblasti socijalne zaštite.
- U saradnji sa Centrom za porodični smeštaj i usvojenje Beograd, a u organizaciji Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja organizovali smo smeštaj 26 dece iz hraniteljskih porodica iz Obrenovca koje su bile izložene poplavi, na Kopaoniku u kompleksu "Konaci".
- Gradski centar je do sada učestvovao u zbrinjavanju više od 5.300 građana na svim prijemnim i prihvatnim punktovima.
- U Centru za zaštitu odojčadi, dece i omladine u Zvečanskoj 7 smešteno je 27 osoba, od kojih 14 dece. U najvećem broju u pitanju su hraniteljske porodice.
- U Centar za decu ometenu u razvoju (Dnevni boravak) smeštena je petočlana porodica koja ima dete sa autizmom.
- U Gerontološkim centrima na teritoriji Srbije ukupno smešteno je 428 korisnika, od tog broja 352 lica su korisnici Gerontološkog centra Obrenovac.
- U 32 privatna doma za stare smešteno je 127 osoba.

Prvi dan evakuacije - prihvatni punkt u „FMP”

Stotine ljudi, dece, žena, staraca iz autobusa izlaze umorni, uplašeni, gledajući kome da se obrate i gde da idu. Mnogi u mokroj odeći, isprljani tokom evakuacije iz poplavljениh kuća, sa krovova, terasa, preko ograda...

Službenici crvenog krsta, Centra za socijalni rad, policije, usmeravali su ih u sportsku halu na prijem i evidentiranje članova porodice koji su stigli. Ljudi su smeštani na improvizovane ležajeve da se odmore i okrepe hranom i pićem.

Nekome je bila potrebna neposredna lekarska pomoć koja je pružana odmah. Na ležajevima je bilo tople čebadi za promrzle, a u delu hale brojni volonteri razvrstavali su hrpe donirane odeće i obuće i istovremeno davali šta je potrebno ugroženima.

Hala je neprekidno bila ispunjena evakuisanim građanima koji su pristizali, odmarali se ili napuštali objekat radi odlaska na druge lokacije u gradu. Majke sa malom decom upućivane su na mesta u kojima bi imale bolje uslove za oporavak. Neke od njih odbijale su da odu na pogodniji smeštaj dok im se ne pridruže očevi, koji nisu mogli da budu evakuisani zajedno sa njima. Stari i bolesni ljudi takođe su upućivani u odgovarajući smeštaj u gradu namenjen starim licima.

Svetlana Aćimović
Maja Žegarac

SVEDOČENJA: Zaposlenima u Gradskom centru, koji su pomagali iseljenim građanima, ispričane su zastrašujuće i potresne ljudske priče. Prenosimo samo deo ispovesti koje smo zabeležili

Pasulj nismo ni probali

Žena od šezdesetak godina priča kako je upravo završila kuvanje pasulja i počela da postavlja sto za ručak, kada su ljudi iz čamaca počeli da viču da voda nadolazi i da moraju hitno da se evakušu. "Pasulj je ostao na šporetu, nismo ga ni probali". Na moje pitanje da li su poneli svoja lične dokumente: knjižicu, ličnu kartu, ona kaže: "Ma kakvi ništa, ništa nismo poneli. Samo goli život".

"Struje nije bilo. Založila sam šporet. Imam šporet na drva... U stvari više nemam ni šporet. Nemam više ništa. Imam samo muža. I on je ovde negde bez dinara u džepu"

Jasminka Veselinović, psihoterapeut

Labradora ostavili u potkovlju

Dva dečaka od 14 i 10 godina, pričali su mi o njihovom iskustvu spasavanja, sa majkom, iz poplavljene Obrenovca, u subotu rano ujutru. Čamcima nije bio dostupan bolji prilaz zbog prepreka pod vodom, tako da su morali da hodaju kroz mutnu i hladnu vodu do čamca. Voda im je bila do grla.

Voda je nadolazila i majka se plašila da ih ne preplavi. U glavi joj se vrtela misao da mlađi sin ne zna da pliva. Bili su srećni što su uspeli da se spasu. Zaboravili su na osećaj hladnoće, već su osećali samo strah da nadolazeća bujica ne prevrne čamac u kome su bili.

Mislili su šta je sa njihovim kućnim mezimcem, belom ženkrom labradora, koju su jedva oterali na potkovlje, jer je želeta da pobegne. Tek kroz priču o tome shvataju da je trebalo da je puste da ode. Shvataju da je životinja imala jači instinkt za samoodržanjem i da se zato tako ponašala. Htela je da pobegne od opasnosti plivajući.

Tek sada shvataju da je ona sada u većoj opasnosti, u potkovlju kuće, jer na televiziji vide da su mnoge kuće u potpunosti pod vodom. Tešili su se i nadali da će da preživi, jer su joj ostavili dovoljno hrane i vode.

Dok su mi pričali o psu, kako je voleo i umeo da pliva, plaču, a mlađi sin objašnjava: "Da smo je pustili da pliva pored nas, jer je čamac bio pun ljudi, njoj bi bilo mnogo hladno, smrza bi se. Ovako je na sigurnom, a tata će sa spasiocima otići po nju kada se izvuku ljudi. Smrza bi se u hladnoj vodi i zaledila bi se. Ne bi mogla ceo grad da prepliva".

"Čak i da je preplivala, ne bi je pustili u autobus", dodaje stariji.

Jasminka Veselinović, psihoterapeut

Drama u Ulici Alekse Šantića

PRIČA PRVA – Mlad čovek sa suprugom, čerkom i svojim mlađim bratom. Nisu imali informacije o drugim članovima šire porodice i familije. On je, onako polumokar, neprekidno ponavljao da se dogodilo čudo neviđeno, da je ogromna voda naletela i preplavila kuće u delu obrenovačkog naselja u kom su živeli, i to, kako je ponavljao, u roku od desetak minuta. Ostali su čutali. Rekao je da su ih spasioci izvukli u poslednjem momentu. Nisu uspeli da ponesu ništa. Naravno, pokazivali su radost što su ostali živi, ali je njihovo stanje šoka i dalje trajalo.

PRIČA DRUGA – Žena, koja je zajedno sa suprugom spasena, bila je jako uznemirena, skoro izbezumljena, jer joj je bolesno dete ostalo sa rođacima i komšijama na krovu druge kuće. A kuća okružena dubokom vodom... Svakih nekoliko minuta je zvala sve brojeve telefona koji su objavljivani za prijavljivanje ugroženih, ponavljalim je tačnu adresu te kuće na kojoj je ostalo čak dvadesetak ljudi, među kojima je bilo i njen dete. Rečeno joj je da će spasioci u najkraćem mogućem roku krenuti ka toj adresi (sećam se da je bila reč o uglu Ulice Alekse Šantića).

PRIČA TREĆA – Stariji čovek-invalid je spasen zajedno sa svojim sinom, snajom i unukom. Pričao je o poplavi iz 1981. godine, koja je, prema njegovim rečima bila velika, ali i da je ova sada neuporedivo veća. On je bio komunikativan i imao je potrebu da priča o katastrofi koja ih je zadesila, dok je snaja više bila u stanju šoka.

Dragan Savić, psihoterapeut

Deda Žarko pronašao ženu!

U ponedeljak 19. maja, za prihvat evakuisanih otvorila se i Beogradska arena. Velika, moćna dvorana pretvorila se u utočište svih kojima je neumoljiva voda uništila, ili ugrozila domove. Među prvima stigao je i deda Žarko iz Obrenovca, seo je sam i zamišljen. "Deko kako je?", pitali smo ga. "Nisam dobro, izgubio sam moju ženu Romicu, ne znam gde je, ne znam kako da je nađem. Živimo u delu Obrenovca koji do sada nije bio poplavljen, u zgradi na trećem spratu. Ne

znajući da je krenula sveopšta evakuacija moja „baba“ je otišla malo da se prošeta i ja sam je sve vreme sa terase posmatrao. U jednom trenutku naišla je policija ili vojska. Kad ih je videla Rumica je potčala da se vrati kući, međutim sablela se i pala, oni su je sustigli, podigli i uneli u kola ili kamion, ne znam tačno šta je bilo", očajno priča starina. Kadaje video da su baku odveli, brzo je pokupio nešto ženinu i svojih stvari i lekove i izašao napolje. Nakon toga, našao se sam u Areni i

nadao se da je i ona tu, ali – nije je bilo! Na sreću, brzo smo došli do rešenja – kolege su imale informaciju gde su to veče smeštali evakuisane, imali smo spisak prihvatnih domova i u jednom od njih pronašli smo baku. Žarkovu sreću i zahvalnost teško je opisati. Ništa mu više nije bilo važno, mogao je još to veće da ode kod rođaka, ali nije htio, ostao je u Areni. Sutra ujutro je otišao po svoju Romicu, a posle toga, kaže, nije toliko važno, verovatno će kod rođaka u Jerković. Bitno je da su zajedno!

Baka je dočekala čerku

Posle prvog zadatka u Hali FMP, da se naprave spiskovi članova porodica koji su još ostali u Obrenovcu, i razgovora sa ljudima o proživljenom, počela sam da radim na tome da kroz razgovor sa pristiglima saznam da li imaju neki smeštaj, gde će da odu i, ako nemaju gde, da se pravi plan razmeštanja po ustanovama koje je obezbedio grad Beograd. Bio je 17. maj.

Upala mi je u oči jedna sasvim seda baka, koja je sedela na stolici, a pored nje druga starija žena koja je brinula o njoj. Procenila sam da baka ima blizu 90 godina, a žena pored nje, njena dalja rođaka, oko 60.

Baka je bila pomalo uplašena, u prljavo, do kolena mokro i blatrjavoj trenerci. Držala je flašicu vode u rukama, sa izbezumljenim pogledom govorila da je ceo grad izgubljen, da Obrenovca više nema, da je

tamo strašno, da su preživele užas... Da su ih izvukli čamcima i da su morale da izlaze kroz prozor. Žena pored nje rekla je da baka ima čerku u Beogradu i da se zove Jasmina. Imaju njen broj telefona, ali je baterija na mobilnom prazna. Pozvala sam Jasminu sa svog telefona, javila se odmah, usplashirenim glasom, jer je već krenula da traži majku. Rekla sam joj da je majka čeka u prvoj hali FMP-a od sajma i da se nalazi ispod prvog koša. To je mesto koje ne može da promaši.

Posle ovog razgovora, baka i njena pratilja izgledale su opuštenije. Zaista, kada sam se posle razgovora sa drugim izbeglim ljudima vratila, obe žene više nisu bile u hali - čerka je došla i odvela ih kući. Koš se pokazao kao dobar orientir u ovoj situaciji.

Nevenka Badnjarević, psiholog

Tamo je sada more!

U prihvatnom centru na Sajmu, 17. maja. Žena ima 50 godina, deluje uznemireno, kroz suze odgovara da je u Prihvatilištu od juče, sa dvoje dece - sinom od 19 i čerkom od 20 godina. Ovde čeka supruga za koga je saznao da je živ i koji dolazi autobusom. U poslednjem trenutku su krenuli iz kuće, nisu verovali da ovo može da se desi. Komšije su uz viku govorile da voda nadolazi. Kako su ušli u kola voda ih je jako zapljunula, ne zna ni kako su došli do škole odakle su evakuisani. Muž je tada otišao da spašava njihovog vučjaka i od tada je izgubila svaki kontakt sa njim.

Mladi bračni par sa ženskim detetom od 5 godina. U panici pričaju kao su jedva u zadnji čas pobegli iz kuće, a voda je za nepunih 30 minuta prvo došla do vrha kapije, pa do krova a onda se ni krov nije video. Mlada žena mi pokazuje fotografije katastrofe na mobilnom telefonu kao da hoće da se uverim da ne laže, jer priča zvuči neverovatno.

Baka od 72 godine je otišla kod rođaka na slavu i zbog kiše koja je padala ostala duže kod njih. U poslednji tren su pobegli iz kuće, niko nije mogao da veruje da je voda toliko velika. Ne zna kako su ovo preživeli, smatra da su imali veliku sreću.

Stariji čovek oko 70 godina kaže da je sam i da je dugo bio na drugom spratu svoje kuće a kada je voda i tamo počela da prodire evakuisao se. Miran je priča o tome kako voli da sliku, razmišlja o svemiru, dugim svetovima.

Romska porodica majka, otac i troje dece - deluju preplašeni. Kažu, tamo je saada samo more nema više ništa, jedva su nas spasli od nabujale vode.

Aleksandra Račić, dipl socijalni radnik

Odeljenje Obrenovac počelo sa radom u hotelu „Obrenovac“

Odeljenje Obrenovac Gradskog centra za socijalni rad u Beogradu ponovo je počelo sa radom u prostorijama hotela „Obrenovac“, gde će biti sve do sanacije objekta u kojem je do sada radilo.

U dogovoru sa predstavnicima lokalne samouprave, kancelarija u prizemlju hotela prilagođena je kako bi se stvorili osnovni uslovi za rad Odeljenja Obrenovac.

Poplave koje su potopile veći deo ove beogradske opštine nije zaobišla ni objekat GCSR-a, koji je nekoliko dana bio pod vodom, procena štete i sanacija objekta su u toku.

Odeljenje Lazarevac nije pretpelo veće materijalne štete, poplave ali je dva dana, kao i ceo Lazarevac, bilo potpuno odsečeno od ostatka sveta, bez struje vode, fiksne i mobilne telefonije.

Napominjemo da su zaposleni iz ovih Odeljenja u vreme trajanja vanredne situacije obavljali svoje radne obaveze, kao i da je Odeljenje Obrenovac privremeno bilo izmešteno u prostorije GCSR-a u Ruskoj br. 4.

OPŠTINSKA ODELJENJA

GRADSKI CENTAR ZA SOCIJALNI RAD U BEOGRADU

DIREKTOR

Snežana Stošković
Ruska 4.

tel: 011/2650-329
faks: 011/2650-925

OPSTA SLUŽBA

Ruska 4.
tel: 011/2650-329,
2650-093, 2650-542
faks: 011/2650-925

ODELJENJE ZA POSLOVE PLANIRANJA I RAZVOJA

Ruska 4.
tel: 011/2650-329,
2650-093, 2650-542

SAVETOVALIŠTE ZA BRAK I PORODICU

Ruska 4.
tel: 011/2650-258
faks: 011/2650-936

RAČUNOVODSTVO

Masarićova 5.
tel: 011/3061-362

BARAJEVO

Svetosavska 87b,
011/ 8300-401

VOŽDOVAC

Admirala Vukovića 14,
011/2461-644

VRAČAR

Maksima Gorkog 17a,
011/2456-546, 2456-649

GROCKA

Bulevar oslobođenja 51,
011/8500-655

ZVEZDARA

Krfska 7,
011/2414-129,
2401-750, 2410-863

ZEMUN

Aleksandra Dubčeka 2,
011/ 2193-979,
2193-999

LAZAREVAC

Janka Stajčića 21,
011/8127-755

NOVI BEOGRAD

Tošin bunar 148,
011/3190-191

OBRENOVAC

Kralja Aleksandra I 8b,
011/8721-340, 8721-616

RAKOVICA

Miška Kranjca 12,
011/3051-893,
3051-895

PALILULA

Cvijićeva 110,
011/2753-591

STAR GRAD

Gospodar
Jevremova 17a,
011/2625-593

SAVSKI VENAC

Lomina 17,
011/3614-766

SOPOT

Kosmajski trg 13,
011/8251-289

MLADENOVAC

Kraljice Marije 13,
011/8232-429

SURČIN

Kosovska 2,
011/8442-913

ČUKARICA

Mihaila Valtrovića 36a,
011/2506-105

Apel za pomoć kolegama kojima je uništena imovina u poplavama

Nevolje izazvane polavama nisu zaobišle neke objekte Gradskog centra, pa ni naše kolege. Svi zaposleni i njihove porodice koje žive u poplavljenim opštinama su dobro, ali je nekima od njih poplavljena sva imovina!

Ovim putem apelujemo na kolege da u okviru svojih odeljenja prikupe novčana sredstva, da na takav način pomognemo i podržimo kolege da što brže i lakše saniraju štete!